

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobců: **a) F. S., b) L. S.**, oba zast. JUDr. Josefem Moravcem, advokátem se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Městský úřad Boskovice**, se sídlem Masarykovo nám. 4/2, Boskovice, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 5. 2022, č. j. 30 A 132/2021 - 81,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobcům **se vrací** soudní poplatky za kasační stížnost ve výši 10 000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobců JUDr. Josefa Moravce, advokáta se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud vyhověl jimi podané nečinnostní žalobě a výrokem I. uložil žalovanému podle § 81 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobců o prodloužení termínu k dokončení stavby, a to do 1 měsíce od právní moci rozsudku. Výrokem II. rozhodl krajský soud o nákladech řízení.

[2] Rozhodnutím ze dne 9. 4. 2020, č. j. DMBO 7242/2020, schválil žalovaný stavební záměr žalobců na stavbu označenou jako „*rekonstrukce střechy RD Jabloňany č. p. 52 na pozemku st. p. 13/2 (zastavěná plocha a nádvoří) v k. ú. Jabloňany*“. Podle tohoto rozhodnutí měla být stavba dokončena do 31. 12. 2020.

[3] Dne 26. 11. 2020 podali stěžovatelé žalovanému žádost označenou jako „*žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení*“. V žádosti uvedli, že podle vydaného rozhodnutí „*je schváleno dokončení stavby do 31. 12. 2020. [...] Platnost vydaného stavebního povolení požadujeme prodloužit právě do data 12. 6. 2021.*“

[4] Žalovaný zaslal stěžovatelům sdělení ze dne 10. 12. 2020, č. j. DMBO 24767/2020, že předmětná stavba byla zahájena dne 3. 6. 2020, přičemž stavební povolení s odkazem na § 115 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), nepozbylo platnosti. Stěžovatelé následně dne 29. 12. 2020 žádali u nadřízeného správního orgánu (Krajského úřadu Jihomoravského kraje) o poskytnutí ochrany před nečinností žalovaného, neboť ten o jejich žádosti o prodloužení termínu k dokončení stavby stále nerozhodl. Sdělením ze dne 28. 1. 2021, č. j. JMK 14612/20221, Krajský úřad Jihomoravského kraje návrhů žalobců nevyhověl.

[5] Dne 1. 11. 2021 podali stěžovatelé nečinností žalobu ke krajskému soudu, kterou se domáhali, aby krajský soud uložil žalovanému „*povinnost vydat rozhodnutí, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení rozsudku*“. Přestože byla žádost ze dne 26. 11. 2020 označena jako žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení, z jejího obsahu a z vydaného stavebního povolení bylo evidentní, že stěžovatelé žádali o prodloužení termínu k dokončení stavby.

[6] Podané žalobě krajský soud vyhověl a zdůraznil, že z obsahu žádosti bylo evidentní, že se stěžovatelé skutečně domáhali prodloužení termínu k dokončení stavby, nikoli prodloužení platnosti stavebního povolení podle § 115 stavebního zákona. Jejich žádost proto měla být posouzena v režimu § 118 stavebního zákona jako žádost o změnu stavby před dokončením. Jelikož byli stěžovatelé neúspěšní u nadřízeného správního orgánu, vyčerpali prostředky ochrany, které jim zákon poskytuje. Krajský soud tak uzavřel, že žalovaný je skutečně nečinný, a uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě 1 měsíce od právní moci rozsudku (viz výše).

[7] Rozhodnutí krajského soudu napadli stěžovatelé kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. V ní namítali, že byt krajský soud jejich žalobě vyhověl, vzhledem k neodůvodněným průtahům bude zcela jistě vydáno stranou žalovanou toliko nicotné rozhodnutí, když stavební povolení žalobců „*marně propadlo*“. Současně zdůraznili, že kasační stížnost doplní ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým budou k jejímu doplnění vyzváni. Následně dne 10. 6. 2022 zaplatili za podanou kasační stížnost soudní poplatky v celkové výši 10 000 Kč.

[8] Podáním ze dne 27. 6. 2022 stěžovatelé doplnili argumentaci své kasační stížnosti, zejm. zopakovali předchozí průběh řízení u krajského soudu a jednání s žalovaným. Zdůraznili, že vydaný rozsudek „*nerespektoval požadavek žalobců co do lhůty vydání rozhodnutí ani lhůty splatnosti soudních nákladů žalovanou*“. Žádost o prodloužení termínu k dokončení stavby podali před více než 19 měsíci (26. 11. 2020), avšak v důsledku postupu žalovaného a krajského soudu jim je faktické dokončení stavby znemožněno. Závěrem navrhli, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a aby přiznal stěžovatelům náhradu nákladů řízení.

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti ve smyslu § 104 s. ř. s., dospěl přitom k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

[10] Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo jen proti důvodům rozhodnutí krajského soudu.

pokračování

[11] Podá-li stěžovatel proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, musí se podanou kasační stížností domáhat zrušení rozhodnutí krajského soudu. Směřuje-li kasační stížnost proti důvodům rozhodnutí, aniž by se stěžovatel domáhal zrušení soudního rozhodnutí (aniž by mířil proti jeho výroku), je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. taková kasační stížnost nepřijatelná.

[12] Posouzení toho, zda se stěžovatel podanou kasační stížností skutečně domáhá zrušení soudního rozhodnutí, je spojeno s otázkou jeho procesního úspěchu či neúspěchu v řízení u krajského soudu. Kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení u krajského soudu úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci samé rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřijatelná.

[13] Neexistence žádného pro stěžovatele procesně příznivějšího výsledku řízení u krajského soudu se přitom posuzuje čistě procesně, jde proto o posouzení otázky, zda existuje nějaký jiný možný výrok rozhodnutí krajského soudu, který by byl pro stěžovatele příznivější (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 - 41, č. 3321/2016 Sb. NSS). Přestože se žalobce může ocitnout v situaci, ve které může mít legitimní důvod pokusit se dobrat se přezkumu rozhodnutí krajského soudu, byť u něj procesně uspěl – zejm. v situaci, kdy krajský soud některým jeho námitkám nevyhověl, ani v takové situaci není podaná kasační stížnost přijatelná, neexistuje-li pro něj procesně příznivější výsledek řízení. Opačné řešení by popíralo důvod nepřijatelnosti kasační stížnosti podle § 104 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel by se totiž v takové situaci nedomáhal změny výroku rozhodnutí krajského soudu, ale jen modifikace odůvodnění jeho rozhodnutí, v němž jinak plně uspěl.

[14] Shora popsaná situace přitom nastala v nyní projednávané věci. Žalobci – stěžovatelé s podanou žalobou plně uspěli. Krajský soud nyní napadeným rozhodnutím vyhověl jimi podané nečinnostní žalobě a uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí. Z hlediska procesního úspěchu stěžovatelů přitom není rozhodné, že stěžovatelé požadovali, aby krajský soud uložil povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě 7 dnů. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. má totiž žalobce aktivní procesní legitimaci pouze k domáhání se uložení povinnosti vydat rozhodnutí, nikoliv ke stanovení lhůty, v jaké k tomu má dojít. Bez ohledu na návrh žalobce tak soud stanoví, v jaké lhůtě má nečinný správní orgán rozhodnutí vydat. Tato lhůta přitom musí být přiměřená a nesmí být delší, než jak ji stanoví zvláštní zákon (§ 81 odst. 2 s. ř. s.).

[15] V daném případě vycházel krajský soud z právních předpisů, zejm. ze stavebního zákona – podle § 118 odst. 3 tohoto zákona (podle kterého se žádost o prodloužení termínu k dokončení stavby posuzuje, k tomu přiměřeně srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 4. 2006, č. j. 15 Ca 220/2004 - 45, č. 1156/2007 Sb. NSS) se na řízení a povolení změny stavby před dokončením vztahují přiměřeně ustanovení o stavebním řízení. Ve stavebním řízení je stavební úřad povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, nejdéle ve lhůtě 60 dnů ode dne zahájení stavebního řízení; ve zvlášť složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů (§ 112 odst. 3 stavebního zákona). Uvedené lhůty krajský soud zjevně respektoval a v napadeném rozsudku stanovil s ohledem na povahu věci lhůtu pro vydání rozhodnutí zcela přiměřenou.

[16] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbyvá než uzavřít, že stěžovatelé byli u krajského soudu procesně plně úspěšní – v daném případě neexistuje žádný jiný výrok rozhodnutí krajského soudu, který by byl pro stěžovatele příznivější. Jejich kasační stížnost tak fakticky směřuje pouze do důvodů rozhodnutí krajského soudu.

[17] Nejvyšší správní soud se následně zabýval přípustností kasační stížnosti proti výroku II. rozsudku krajského soudu, kterým krajský soud rozhodl o nákladech řízení.

[18] Výrok krajského soudu o náhradě nákladů řízení lze přezkoumat jen v případě, že byl zároveň kasační stížností napaden výrok o věci samé, přičemž kasační stížnost proti meritornímu výroku musí být přípustná (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64, č. 2116/2010 Sb. NSS, bod [31]). Je-li tedy odmítnuta kasační stížnost směřující proti výroku o věci samé, pak tento osud sdílí i ta část kasační stížnosti, kterou byl napaden výrok o nákladech řízení.

[19] V nyní posuzované věci je kasační stížnost proti výroku I. rozsudku krajského soudu nepřípustná, je proto nepřípustná i v rozsahu, ve kterém napadá výrok II. o nákladech řízení.

[20] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost s odkazem na § 104 odst. 2 a § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s. odmítl (výrok I. tohoto usnesení).

[21] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta (výrok II. tohoto usnesení).

[22] Vzhledem k odmítnutí podané kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplacených soudních poplatků, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 téhož zákona (výrok III. tohoto usnesení).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 1. července 2022

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu